

S&S 2024/2

Hof Arnhem-Leeuwarden,
16 november 2021

Bounced landing: schuld piloot of te wijten aan snelheidsmeter?

Een piloot huurt een vliegtuigje om in zijn vrije tijd deel te nemen aan een air rally, waarbij gevlogen wordt naar enkele vliegvelden in Nederland. Op Rotterdam Airport landt het vliegtuig met een zogenaamde 'bounced landing'. Bij zo'n landing raakt het neuswiel als eerste de grond in plaats van het hoofdlandingsgestel. Het vliegtuig klappt voorover en het neuswiel raakt beschadigd. Een vliegtuigspotter heeft de landing gefilmd. AIS, de eigenaar van het vliegtuig, doet aangifte van vernieling tegen de piloot. Na het onderzoek van de politie schrijft de behandelend officier van justitie aan AIS dat de vernieling van het vliegtuig niet bewezen kan worden. Weliswaar is er een ruwe landing gemaakt, maar voor het bewijs dat de piloot opzettelijk zo ruw heeft geland biedt het dossier volgens de officier van justitie geen enkele steun.

Na het afronden van het politieonderzoek laat AIS het er niet bij zitten en stelt een vordering van 34.000 euro in tegen de piloot, omdat de piloot tekortgeschoten zou zijn als huurder en bovendien onregelmatig jegens haar heeft gehandeld en om die reden eveneens schadeplichtig is. Nadat de vordering bij de rechtbank is afgewezen, gaat AIS in hoger beroep.

Appelprocedure

Het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden oordeelt allereerst over de vraag of de piloot het vliegtuig van AIS heeft gehuurd. Een schriftelijk huurcontract ontbreekt en de piloot heeft contact gehad met de bestuurder van AIS, maar onduidelijk is of de bestuurder namens AIS of namens AIS Verhuur is opgetreden. Mede omdat voor eerdere huurovereenkom-

sten van AIS Verhuur facturen werden ontvangen, mocht de piloot redelijkerwijs aannemen dat AIS Verhuur zijn contractspartij was. AIS heeft weliswaar een factuur in het geding gebracht waarop AIS zelf de laatste vlucht aan de piloot in rekening heeft gebracht, maar volgens de nabestaanden van de piloot is deze factuur nooit ontvangen. Het hof houdt deze factuur dan ook voor vals, bedoeld om de schijn te wekken dat de eigenaar van het vliegtuig ook de verhuurder was. Het hof wijst er ook op dat deze vervalste factuur in strijd met artikel 21 Rv in het geding is gebracht (artikel 21 Rv legt een waarheidsplicht op partijen) en dat het doel van deze vervalste factuur enkel is om haar onvoldoende onderbouwde stelling – dat zij een huurovereenkomst heeft gesloten – te onderbouwen. Het hof overweegt dat dat kwalijk is, zeker omdat AIS enerzijds heeft volgehouden dat de factuur een reële factuur betreft, maar anderzijds dat zij niet de moeite heeft genomen om toe te lichten dat twee vennootschappen binnen het AIS-concern ieder een verschillend bedrag voor de huur van het vliegtuig hebben gefactureerd.

AIS beroept zich ook nog op onrechtmatige daad, omdat de piloot immers haar eigendom had beschadigd. Het hof stelt echter vast dat niet bewezen is dat de piloot een fout heeft gemaakt. Op het landingsfilmpje zag het hof niet dat de piloot ongeconcentreerd was en evenmin dat de piloot de hectische landing 'wel vermakelijk vond', zoals de eigenaar zonder bewijs daartoe had gesteld. Integendeel, een inzittende die ook piloot was en een piloot die het beeldmateriaal van de landing had bestudeerd, en het politierapport, bevestigden de lezing van de piloot dat de snelheidsmeter van het vliegtuigje kapot was. De oorzaak van de ruwe landing was het gebrek aan het vliegtuig en niet de gedragingen van de piloot. De vordering wordt dan ook volledig afgewezen.

S&S 2024/8

Rechtbank Rotterdam, 16 juni 2023

Uithalers bellen politie voor hulp

Op 13 september 2021 krijgt de politie een melding van iemand met ademhalingsproblemen. Hij geeft aan dat hij met acht andere personen vast zit in een container op een terminal in de Rotterdamse haven. De container waarin de personen zich bevonden was afgesloten, of werd mogelijk zo dicht tegen een andere container aangezet dat de deuren niet meer opengingen en zij dus vastzaten. Ze krijgen het benauwd en roepen hulp in. Uiteindelijk worden ze door de brandweer uit de container bevrijd en aangehouden door de politie. Ze worden ervan verdacht als uithalers op het terrein aanwezig te zijn. Een uithaler haalt drugs

uit containers die in de haven staan. De terminal vordert van de uithalers vergoeding van de geleden schade, omdat het operationele proces tweeënhalf uur heeft stilgelegen. De terminal vordert onder meer interne loonkosten en een opslag voor vaste kosten.

Beslissing rechtbank

De rechtbank stelt allereerst vast dat het omheinde bedrijfsterrein van de terminal slechts toegankelijk is via een bewaakte toegangspoort. Bovendien staat op een bord bij de hoofdingang dat bezoekers zich moeten melden bij de beveiliging. De uithalers konden geen verklaring geven waarom zij in de container aanwezig waren. Het zonder toestemming betreden van een terrein, terwijl duidelijk is aangegeven dat dit niet is toegestaan, is onrechtmatig, omdat dit strafbaar is gesteld in artikel 461 Wetboek van Strafrecht. Aangezien dit in strijd is met de wettelijke plicht, kan de onrechtmatige daad aan gedaagden worden aangerekend. Een van de uithalers stelt nog dat hij voor de grap in de container aanwezig was en 'plotseling op het terrein terecht kwam'. Het kan volgens deze verdachte kennelijk raar lopen als je zomaar in een container kruipt. Voor zover dat allemaal juist zou zijn, overweegt de rechtbank dat dat voor zijn eigen rekening is, want hij is immers zelf in een container gestapt waarin hij niks te zoeken had. De vordering van de terminal wordt dus grotendeels toegewezen.

De hier besproken jurisprudentie is afkomstig uit S&S (Aflevering 1, 2024), Kluwer B.V., Postbus 23 (7400 GA) Deventer.

Mr. V.R. (Vincent) Pool
De auteur is advocaat en partner bij Van Traa
Advocaten te Rotterdam.

